

Anordning nr. 523 af 8. juni 2004

Anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om fødevarer m.m.

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 82 i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven) som ændret ved lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr og lov nr. 279 af 25. april 2001 om ændring af fødevareloven m.fl. bestemmes at loven skal gælde for Grønland i følgende affattelse:

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre forbrugerne sunde fødevarer af høj kvalitet, at beskytte forbrugerne mod vildledning i forbindelse med markedsføring af fødevarer m.m. og derigennem medvirke til at sikre fødevareproducenter og – handlende rimelige og ensartede vilkår og at fremme grønlandsk eksport af fødevarer.

§ 2. Loven omfatter:

- 1) Fødevarsikkerhed og –sammensætning, jf. kapitel 2, 3 og 5.
- 2) Markedsføring og mærkning af fødevarer, jf. kapitel 4 og 6.
- 3) Primærproduktion af fødevarer, jf. kapitel 7.
- 4) Indretning og drift af virksomheder, jf. kapitel 8 og 9.
- 5) Kost og ernæring, jf. kapitel 13.
- 6) Myndigheder og kontrol, jf. kapitel 11, 12 og 14.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse for salg og behandling med henblik på salg af fødevarer, som helt eller delvist består af eller som indgår i animalske fødevarer.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for virksomheder, der alene producere fødevarer bestemt til det grønlandske hjemmemarked.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på fremstilling af fødevarer i private husholdninger.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på tobak, produkter, som anvendes til afvænnning af tobaks- eller alkoholfafhængighed, kosmetik, produkter, der stammer fra bier, lægemidler eller på varer, der direkte eller indirekte sælges med lægemiddelformål.

§ 3. Ved fødevarer forstås i denne lov madvarer, drikkevarer, nydelsesmidler og andre varer, der er bestemt til eller må antages at skulle forføres af mennesker.

Stk. 2. Ved animalske fødevarer forstås i denne lov kød og kødprodukter, fisk og fiskeprodukter, samt andre helt eller delvist animalske produkter, der er bestemt til eller må antages at skulle forføres af mennesker.

§ 4. Lovens regler om salg af fødevarer, tilsætningsstoffer og materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer gælder også udbud til salg, formidling af salg, opbevaring i salgsøjemed, tilbud og enhver overgivelse til andre.

§ 5. Lovens regler om behandling af fødevarer, tilsætningsstoffer og materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer gælder også slagtning, slagtemæssig behand-

ling, tilvirkning, opbevaring, aftapning, emballering, ompakning og transport.

§ 6. Hvor der i denne lov er givet ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler, skal der indhentes udtalelse i overensstemmelse med lov om Grønlands hjemmestyre, kap. 3.

Stk. 2. Ministeren kan dog undlade at indhente udtalelser i henhold til stk. 1, hvis dette af tidsmæssige grunde eller af anden årsag ikke er muligt.

Kapitel 2

Fødevarerens sikkerhed

§ 7. Fødevarer skal ved behandling og salg være af sund og god beskaffenhed og have en rimelig holdbarhed i salgsøjeblikket.

Stk. 2. Fødevarer må ikke sælges, hvis de ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller hvis fødevarerne på grund af sygelig forandring, fordærvethed, forurening, fejltagtig tilberedning eller af anden grund må anses for at være utjenlige til menneskeføde.

§ 8. Ved forureninger forstås i denne lov andre biologiske, fysiske eller kemiske forekomster end tilsætningsstoffer i eller på fødevarerne, som kan udgøre en sundhedsrisiko, kan gøre fødevarerne utjenlige til menneskeføde eller kan forandre fødevarernes normale sammensætning eller beskaffenhed i øvrigt. Dette omfatter f.eks. fremmedlegemer, bakterier, svampe, virus, bakterie- og svampetoksiner, bestanddele af eller omsætningsprodukter fra gødnings- eller foderstoffer, bekæmpelsesmidler, lægemidler, andre stoffer med biologisk virkning på dyr anvendt i forebyggende eller helbredende øjemed, rengørings- og desinfektionsmidler samt afsmitning fra emballage, maskiner eller udstyr.

§ 9. Behandling og salg af fødevarer skal foregå på en hygiejnisk forsvarlig måde og skal gennemføres således, at fødevarerne ikke udsættes for forurening eller anden skadelig påvirkning eller påvirker andre fødevarer i skadelig retning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om hygiejne ved behandling og salg af fødevarer, herunder om personlig hygiejne og hel-

bredskontrol for personer, som er beskæftiget med behandling, salg og kontrol af fødevarer.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, på hvilke vilkår fødevarer, hvori forureninger forekommer, må sælges.

Stk. 2. Når der foreligger risiko for, at fødevarer fra bestemte områder indeholder forureninger, herunder har været udsat for radioaktivitet eller miljøforureninger, eller i øvrigt kan være utjenlige til anvendelse som menneskeføde eller foder, kan ministeren forbyde salg af sådanne varer.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for dyrkning af afgrøder, opdræt af husdyr, jagt, fiskeri eller samling af frugter, bær, svampe m.m. i de i stk. 2 nævnte områder, uanset om dyrkning, opdræt, jagt, fiskeri eller indsamling ikke udøves med salg for øje.

§ 11. Ved behandling, salg og kontrol af fødevarer må ikke beskæftiges personer, som har eller må antages at have sygdom, smitte eller anden skade, som kan gøre fødevarerne utjenlige til menneskeføde.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) anvendelse af bestemte genstande eller fremgangsmåder ved fremstilling og behandling af fødevarer, herunder anvendelse af genteknologi, strålekonservering og andre konserverings- eller behandlingsmetoder, og
- 2) at fødevarer eller ingredienser, som enten ikke hidtil har været anset som fødevarer, eller som er frembragt ved anvendelse af teknologi, der ikke tidligere har været anvendt til formålet, skal godkendes forud for anvendelse eller salg.

Kapitel 3

Fødevarernes sammensætning

§ 13. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ud fra sundheds-, ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn eller med henblik på at sikre forbrugerne vigtige næringsstoffer fastsætte regler eller træffe bestemmelse om sammensætning og beskaffenhed af fødevarer, herunder fødevarer bestemt til særlige ernæringsmæssige formål og kosttilskud.

§ 14. Ved tilsætningsstoffer forstås i denne lov stoffer, som uden i sig selv at være fødevarer eller sædvanligt anvendte bestanddele af fødevarer er bestemt til at tilsættes fødevarer for at påvirke fødevarernes næringsværdi, holdbarhed, farve, lugt, smag eller i øvrigt med teknologiske eller andre formål.

Stk. 2. Ved tekniske hjælpestoffer forstås i denne lov ethvert tilsætningsstof, som ikke indtages som en fødevarer i sig selv, men som anvendes ved forarbejdningen af råvarer, fødevarer eller disses ingredienser for at opfylde et bestemt teknologisk formål under behandlingen eller forarbejdningen, og som kan resultere i, at der i det færdige produkt findes en utilsigtet, men uundgåelig rest af dette stof eller omsætningsprodukter deraf, under forudsætning af at disse reststoffer ikke indvirker teknologisk på det færdige produkt.

§ 15. Som tilsætningsstoffer må kun anvendes eller sælges stoffer, der er godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilke vilkår tilsætningsstoffer må anvendes, herunder med hvilke formål, i hvilke mængder og til hvilke produkter, og om tilsætningsstofferne identitet og renhed.

Stk. 3. Ministeren udarbejder en positivliste over godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse, jf. stk. 2, som gøres offentlig tilgængelig.

§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at nærmere angivne grupper af tilsætningsstoffer kan tages i anvendelse efter udløbet af en af ministeren fastsat frist på indtil 6 måneder efter, at de er anmeldt til ministeren. Ministeren kan inden fristens udløb nedlægge forbud mod den anmeldte anvendelse af stoffet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om anvendelse af aromastoffer og tekniske hjælpestoffer og om, at fødevarer, tilsætningsstoffer eller andre stoffer, der anvendes ved behandling af fødevarer, skal være tilsat et røbestof.

§ 17. Ved godkendelse og fastsættelse af regler i henhold til §§ 15 og 16 skal der især tages hensyn til, at forbrugerne beskyttes mod sundhedsrisici, at rimelige teknologiske behov imødekommes, og at forbrugerne ikke vildledes om fødevarernes indhold, kvalitet m.m.

§ 18. For tilsætningsstoffer finder

- 1) § 11, § 19, stk. 1 og 2, § 21, § 24, stk. 3, og § 49, stk. 1, og
 - 2) § 12, § 19, stk. 3-5, § 24, stk. 1 og 2, § 26, § 49, stk. 2 og 3, og § 59
- tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Markedsføring og mærkning af fødevarer

§ 19. Fødevarer må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede, især med hensyn til varens oprindelse, produktions- eller fremstillingsmåde, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, identitet, mængde, sammensætning, behandling, holdbarhed, egenskaber eller virkning.

Stk. 2. Det er forbudt i forbindelse med markedsføring af fødevarer at give indtryk af, at en fødevarer har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har eller efter lovgivningen skal have tilsvarende egenskaber.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om anvendelse af anprisninger i forbindelse med salg eller reklame m.v. om egenskaber, som en fødevarer ikke er i besiddelse af. Det kan herunder forbydes at anvende sådanne negative anprisninger.

Stk. 4. Ved bedømmelse af de forhold, der er nævnt i stk. 1-3, skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives om varen, de tegninger, de billeder og den tekst, der er anbragt på varen, på dens emballage, på reklame eller på skilt om varen, i annoncer eller tilbud, eller forhold, som på anden måde er søgt bragt til offentlighedens kendskab, herunder varens placering i forhold til andre varer.

Stk. 5. Den producent eller forhandler, der er ansvarlig for mærkning eller markedsføring af en fødevarer, skal kunne dokumentere, at de fremsatte oplysninger og påstande er korrekte.

§ 20. Det er forbudt ved mærkning, reklamer m.v., jf. § 19, stk. 4, at anvende

- 1) angivelser, der er egnet til at vække eller udnytte angstfølelser hos forbrugerne,
- 2) angivelser om, at fødevarer er anbefalet af læger, eller at indtagelse af den pågældende vare kan forebygge, lindre eller have gavnlig virkning på sygdomme eller sygdomssymptomer,

- 3) billeder af sundhedspersonel og lignende,
- 4) angivelser om, at fødevarer ved hjælp af tilsætningsstoffer har opnået en øget eller særlig næringsværdi, og
- 5) angivelser, der er egnet til at rejse tvivl om forsvarligheden af at anvende andre lignende fødevarer.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om salg og anprisning af fødevarer, der angives at være særligt egnede for mennesker med behov for særlig kost på grund af sygdom, alder eller andre forhold, eller som angives at virke forebyggende over for sygdom.

§ 21. Virksomheder, der behandler eller sælger fødevarer, må ikke i forbindelse med markedsføringen af et produkt omtale, at produktet eller virksomheden er under det offentliges kontrol eller tilsyn, har fået autorisation eller godkendelse eller er registreret af en offentlig myndighed, jf. dog §§ 22 og 24.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at fødevarer skal mærkes med oplysninger, der er af betydning for forbrugerne, virksomhederne eller tilsynsmyndighederne.

§ 23. Færdigpakkede fødevarer, der er mærket med angivelse af sidste salgsdag, mindst holdbar til eller lignende, må ikke ommærkes med forlænget frist, ompakkes eller efter fristens udløb sælges i pakningen.

§ 24. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om særlig mærkning af fødevarer, når

- 1) sundheds-, ernærings- eller kontrolmæssige hensyn taler derfor,
- 2) hensynet til særlige befolkningsgrupper gør det nødvendigt,
- 3) hensynet til særlige befolkningsgrupper gør det nødvendigt,
- 4) der under produktion af fødevareren er anvendt særlige avls-, opdræts-, fangst- eller dyrkningsmåder eller lignende,
- 5) fødevareren er behandlet på særlig måde eller fremstillet ved særlig teknologi,
- 6) fødevareren er bestemt til særlige ernæringsmæssige formål, eller
- 7) der er anvendt tilsætningsstoffer, herunder næringsstoffer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om an-

vendelse af varebetegnelser, særlige mærker eller symboler for fødevarer eller bestemte typer af fødevarer, som angiver, at varerne har været underkastet generel eller særlig kontrol, eller at varerne har en særlig kvalitet, sammensætning eller geografisk oprindelse eller været underkastet en speciel behandling.

Stk. 3. Anvendelsen af de mærker m.m., der er fastsat i henhold til stk. 2, på andre varer er forbudt. Det er ligeledes forbudt at anvende disse mærker m.m. eller andre mærker m.m., der kan forveksles med disse, på en måde, der er egnet til at vildlede med hensyn til produktion, behandling, sammensætning, geografisk oprindelse m.m. af produktet.

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om mærkning af tilsætningsstoffer, herunder om brugsanvisning og advarselsmærkning.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, hvorledes mærkning af fødevarer skal udføres, herunder på hvilke sprog de foreskrevne oplysninger skal gives, og hvor oplysningerne skal anbringes.

Kapitel 5

Materialer og genstande

§ 27. Materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer såsom emballage, maskiner, redskaber, bestik og husgeråd m.v., rengørings-, desinfektions- og smøremidler m.m. samt brugs- og forbrugsgenstande, som kommer i forbindelse med fødevarer, må ikke ved normal anvendelse eller under forudsigelige forhold kunne afgive bestanddele til fødevarer i et omfang, der kan frembyde fare for menneskers sundhed, medføre en uacceptabel ændring af sammensætningen af fødevarerne eller forringe fødevarernes farve, lugt, smag eller andre af fødevarernes fysiske karakteristika.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) sammensætning og mærkning af materialer og genstande,
- 2) afsmitning fra materialer og genstande,
- 3) krav til holdbarhed og styrke af materialer og genstande, som skal anvendes til bestemte fødevarer eller i bestemte situationer,
- 4) krav om, at materialer og genstande skal led-

- sages af sundheds- eller kvalitetscertifikater, og
- 5) krav om forhåndsgodkendelse af materialer og genstande, der anvendes ved behandling eller salg af fødevarer.

§ 28. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om godkendelse og anvendelse af rengørings-, desinfektions- og smøremidler m. m. i virksomheder, der er omfattet af loven. Der kan herunder fastsættes regler om, at beholdere med sådanne midler skal være forsynet med oplysning om midlernes sammensætning og anvendelsesområde.

§ 29. For de i § 27, stk. 1, nævnte materialer og genstande m.m. finder

- 1) § 19, stk. 1 og 2, § 21, § 24, stk. 3, og § 49, stk. 1, og
 - 2) § 19, stk. 3-5, § 24, stk. 1 og 2, § 26, § 49, stk. 2 og 3, og § 59
- tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Frivillige mærkningsordninger

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Stk. 2. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarer af kvalitet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte rådets forretningsorden og kommissorium. Ministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om sekretariatsbetjening af rådet.

§ 31. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, hvilke produkter der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder opstille objektive kvalitetskriterier, der fastlægger krav til produktion, forarbejdning m.v. Disse krav skal ligge ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt.

Stk. 2. Importerede produkter, herunder levende dyr, kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis der foreligger dokumentation for,

at produktet er behandlet eller dyret opvokset i overensstemmelse med de regler og krav, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 3. Ministeren kan beslutte, at importerede produkter kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis de i oprindelseslandet er omfattet af en kvalitetsordning, der efter en konkret vurdering for det enkelte produkt skønnes at indebære krav, som kan sidestilles med krav, der stilles under denne mærkningsordning.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for godkendelse og anmeldelse af virksomheder, der ønsker at behandle eller sælge produkter omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilmelding af primærproducenter, som ønsker hele eller dele af deres virksomhed omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilmeldte primærproducenter og godkendte eller anmeldte virksomheder, som overtræder de under en frivillig mærkningsordning opstillede krav eller andre betingelser, midlertidigt eller permanent udelukkes fra denne mærkningsordning.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af de produkter, der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder om forbeholdte varebetegnelser, anvendelse af særlige mærker, logoer eller symboler, jf. § 24, stk. 2 og 3.

§ 34. De virksomheder og primærproducenter, som er tilsluttet en frivillig mærkningsordning, afholder udgifterne ved denne ordning, jf. § 53.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af udgifter i forbindelse med en frivillig mærkningsordning. § 53, stk. 4-7, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Primærproduktion af fødevarer

§ 35. Ved primærproduktion forstås dyrkning af afgrøder i landbrug, gartneri og lignende, opdræt af dyr i landbrug, akvakulturbrug og lignende samt fangst og landing af fisk, krebs- og bløddyr, produktion af mælk og æg, jagt, biavl, indsamling af bær, frugter og svampe og lignende.

Stk. 2. Medmindre ministeren fastsætter andet, er primærproduktion ikke omfattet af reglerne i §§ 41-42.

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om primærproduktion af fødevarer med henblik på at sikre og forbedre den hygiejniske, sundheds- eller kvalitetsmæssige beskaffenhed af fødevarerne.

§ 37. Mælkeproducenter må ikke ændre på mælkenes naturlige sammensætning og må ikke underkaste mælken anden behandling end mekanisk rensning og afkøling.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at betaling for leveret mælk skal gradueres efter kvaliteten.

§ 38. Dyr, der afhændes til slagtning eller slagtemæssig behandling, må ikke lide af nogen sygdom eller indeholde rester af lægemidler eller andre forureninger, der kan indebære risiko for menneskers sundhed, jf. § 7, stk. 2.

§ 39. Nødslagtning af syge eller tilskadekomne dyr kan foretages på stedet, når det er nødvendigt af dyreværns-mæssige grunde. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

Kapitel 8

Virksomhederne

§ 40. Den, der behandler eller sælger fødevarer eller andre af loven omfattede produkter, er ansvarlig for overholdelsen af de krav, der er fastsat i loven eller med hjemmel i loven.

§ 41. Tilvirkning af fødevarer eller tilsætningsstoffer med henblik på salg må ikke påbegyndes, før autorisation hertil er meddelt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Slagtning og slagtemæssig behandling af dyr samt indvejning af mælk må kun finde sted på virksomheder, der er autoriseret hertil af ministeren for fødevarer, land brug og fiskeri.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller 2, kan fritages fra kravet om autorisation. Sådanne virksomheder er da omfattet af reglerne i § 42.

§ 42. Engrosvirksomhed, som omfatter opbevaring, aftapning, emballering, ompakning,

transport eller salg af fødevarer eller tilsætningsstoffer, må ikke påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1, kan fritages for kravet om godkendelse. Sådanne virksomheder skal da anmeldes til registrering hos tilsynsmyndigheden.

§ 43. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at de af §§ 41-42 omfattede virksomheder ikke må påbegynde indførsel til eller udførsel fra landet af fødevarer eller tilsætningsstoffer, før der er sket anmeldelse herom til ministeren.

§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om autorisation, godkendelse, registrering og anmeldelse for de virksomheder, som er omfattet af loven, herunder om de vilkår, som virksomhederne skal opfylde.

Stk. 2. Autorisation eller godkendelse skal indhentes på ny ved

- 1) væsentlige bygningsmæssige ændringer,
- 2) væsentlige ændringer i virksomhedens indretning,
- 3) væsentlige ændringer i virksomhedens produktion eller vareudvalg eller
- 4) indførelse af lovpligtig egenkontrol eller ved væsentlige ændringer i denne egenkontrol.

Stk. 3. Den, som overtager en autoriseret, godkendt, registreret eller anmeldt virksomhed, skal anmelde dette ejer- eller brugerskifte til tilsynsmyndigheden og samtidig oplyse, om der ønskes fornyet autorisation eller godkendelse.

Stk. 4. En autorisation eller godkendelse kan tages op til fornyet behandling, når der er forløbet 5 år siden sidste autorisation eller godkendelse.

§ 45. Autorisation eller godkendelse kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, hvis forudsætningerne for autorisationen eller godkendelsen ændres væsentligt, eller hvis det ud fra hygiejniske, markedsføringsmæssige, afgiftsmæssige eller lignende årsager skønnes nødvendigt.

§ 46. Virksomheder, der er omfattet af loven, skal til enhver tid opfylde de krav, som hensynet til god hygiejnisk praksis tilsiger.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestem-

melse om hygiejne i samt indretning og drift af virksomheder, transportmidler og lignende omfattet af loven. Der kan herunder fastsættes regler eller træffes bestemmelse om forhåndsgodkendelse af transportmidler, lokaler, inventar, udstyr, maskiner, emballage og lignende samt om is, vand, damp, luft og luftarter, der anvendes ved behandling af fødevarer eller tilsætningsstoffer eller til rengøring af lokaler, udstyr m.v.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som er omfattet af loven, kun må anvende fødevarer eller tilsætningsstoffer fra autoriserede eller godkendte virksomheder.

§ 47. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, som er omfattet af loven, for egen regning skal gennemføre en egenkontrol.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, som er omfattet af loven, for egen regning skal lade foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultater skal fremsendes til tilsynsmyndigheden, og at analyserne skal foretages på særlige laboratorier, jf. § 56, nr. 1.

§ 48. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at uddannelse, herunder i fødevarerhygiejne, er obligatorisk for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder omfattet af loven.

Kapitel 9

Ind- og udførsel

§ 49. Det er forbudt for virksomheder omfattet af loven at indføre fødevarer, som ikke opfylder kravene i loven, i regler, som er fastsat i medfør af loven, eller i forordninger m.m. udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan af hensyn til menneskers, dyrs eller planters sundhed fastsætte regler eller træffe bestemmelser om indførsel og udførsel af fødevarer, herunder forbyde indførsel eller udførsel af fødevarer.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fødevarer, der føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods.

§ 50. Loven og de regler, som er fastsat i medfør af loven, gælder for fødevarer, der udføres til

andre lande, medmindre varerne er i overensstemmelse med gældende regler i modtagerlandet eller almindeligt anerkendt internationale normer.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog fastsætte regler om sammensætning, kvalitet, mærkning m.v. af varer, der udføres her fra landet.

Stk. 3. Med mindre ministeren fastsætter andet, finder loven og regler, der er fastsat i medfør af loven, også anvendelse på fødevarer, der her i landet leveres som forsyning til skibe og fly.

§ 51. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden udgift for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol med ind- og udførsel af de af anordningen omfattede animalske fødevarer. Ministeren kan desuden bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 53, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter i grænsekontrolstedet.

§ 52. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 51 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

Kapitel 10

Formålsbestemte afgifter og gebyrer

§ 53. De af loven omfattede primærproducenter og virksomheder herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder udgifterne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om eller bestemmer andet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter til dækning af udgifter til tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder for sær-

ligt belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol, jf. § 59.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af afgifter eller gebyrer for godkendelser eller anmeldelser i henhold til forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab vedrørende de af loven omfattede forhold.

Stk. 5. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter en årlig rente svarende til den rente, der er fastsat i henhold til renteloven, fra forfaldsdagen at regne. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 50 kr.

Stk. 6. Den, der overtager en virksomhed, eller helt eller delvis viderefører aktiviteterne i en virksomhed, med hvilken der føres tilsyn eller kontrol efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven, hæfter for de dermed forbundne afgifter og gebyrer, som vedrører tiden før overtagelsen.

Stk. 7. Der er udpantningsret for de i stk. 1-6 nævnte beløb.

Kapitel 11

Myndighederne

§ 54. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med Grønlands hjemmestyre henlægge opgaver til en institution under Grønlands hjemmestyre eller kan efter forhandling med vedkommende minister eller myndighed henlægge sine beføjelser til en anden dansk offentlig institution.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere i nærmere afgrænset omfang henlægge opgaver inden for lovens område til private institutioner. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan nedsætte udvalg til at bistå ved administrationen af særlige områder inden for loven. Ministeren kan fastsætte regler herom.

§ 55. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri etablerer en central enhed og et antal regi-

onale statslige enheder, som skal varetage kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.m. inden for lovens område.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om disse enheders opgaver og virksomhed samt om tilsynet med disse.

§ 56. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) at offentlige og private laboratorier skal være akkrediterede, godkendte eller opfylde bestemte kvalitetskriterier for at kunne varetage undersøgelsesopgaver i henhold til loven eller i regler udstedt i medfør af loven og
- 2) vurdering og godkendelse af analysemetoder og om, hvilke analysemetoder der skal anvendes til laboratorieundersøgelser i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af reglerne i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af internationale traktater og aftaler inden for lovens områder.

Kapitel 12

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 58. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om den kontrol, som skal udøves efter loven, herunder om arten, omfanget og udførelsen samt om udarbejdelse af kontrolprogrammer og anvendelse af analysemetoder, jf. § 56, nr. 2.

§ 59. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at bestemte typer af fødevarer skal underkastes særlig kontrol.

§ 60. Ministeren for fødevarer, landbrug og fi-

skeri meddeler de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i loven, i regler udstedt eller bestemmelser truffet i medfør af loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven, i regler udstedt eller bestemmelser truffet i medfør af loven, skal mærkes, denatureres, beslaglægges eller tilintetgøres, at virksomheden skal kalde varer tilbage fra senere omsætningsled, eller at virksomheden midlertidigt skal indstille behandling eller salg.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at mærkning, denaturering, beslaglæggelse, tilintetgørelse eller tilbagekaldelse i henhold til stk. 1 skal ske for virksomhedens regning. § 53, stk. 5-7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 61. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger, papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 62. Den, der er ansvarlig for forhold, som omfattes af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrol og overvågning vederlagsfrit mod kvittering udtage eller pålægge den ansvarlige at udtage prøver af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, is, vand, damp, luft, luftarter, materialer og genstande, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler, rengørings- og desinfektionsmidler m.m.

Stk. 3. Hvis den ansvarlige kræver det, skal tilsynsmyndigheden udtage en kontraprøve samtidig med udtagning af prøver i medfør af stk. 2. Den ekstra prøve forsegles og overdrages til den

ansvarlige, som kan lade den underkaste en eventuel kontraekspertise efter skriftlig aftale med tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at en virksomhed skal yde tilsynsmyndigheden bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herved.

§ 63. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne skal gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Kapitel 13

Kost og ernæring

§ 64. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler og træffe bestemmelse om virksomheders oplysning om kost og ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med angivelse af næringsværdi, herunder om, hvorledes næringsværdien skal angives på emballagen, i reklamer og lignende. § 26 finder tilsvarende anvendelse for næringsdeklarationer.

Kapitel 14

Klage og dispensation

§ 65. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om adgangen til at klage over de i § 54 omhandlede myndigheders, udvalgs og private institutioners afgørelser, herunder om, at en myndigheds afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om myndighedernes, udvalgenes og de private institutioners adgang til at genvurdere en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om relevante forbrugerorganisationers adgang til at påklage afgørelser, der er truffet af tilsynsmyndigheden som følge af en anmeldelse af en mulig overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 66. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende. Klage skal sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Klagemyndigheden kan inden for 6 måneder efter afgørelsen se bort fra overskridelser af klagefristen, når særlige grunde taler herfor.

§ 67. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, når forholdene taler derfor, meddele dispensation fra bestemmelserne i § 15, stk. 1, § 23, § 44, stk. 2, § 49, stk. 1, og § 50, stk. 1.

§ 68. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under større katastrofer, herunder krise eller krig, fastsætte de regler og træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige anvendelse af fødevarer, undgå forurening m.v. Ministeren kan herunder fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af de i loven fastsatte regler.

Stk. 2. Såfremt de i medfør af stk. 1 fastsatte regler eller truffne bestemmelser medfører økonomisk tab for en virksomhed eller for en producent, er staten erstatningspligtig. De pågældende virksomheder må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 3. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af ministeren.

Kapitel 15

Bestemmelser om foranstaltninger

§ 69. Medmindre mere indgribende foranstaltninger er forskyldt efter anden lovgivning kan der idømmes bøde til den, der

- 1) behandler, sælger, indfører eller udfører fødevarer i strid med § 7, § 9, stk. 1, § 15, stk. 1, § 20, stk. 1, § 23, § 27, stk. 1, § 37, stk. 1, § 38, § 44, stk. 3, § 46, stk. 1, og § 50, stk. 1 og 3,
- 2) behandler, sælger eller indfører fødevarer, tilsætningsstoffer eller materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer i strid med § 19, stk. 1 og 2, § 21, § 24, stk. 3, og § 49, stk. 1, for tilsætningsstoffer, jf. § 18, nr. 1, og for materialer og genstande, jf. § 29, nr. 1,
- 3) uden autorisation, godkendelse eller registrering, udøver virksomhed som omhandlet i §§ 41-42,
- 4) beskæftiger personer i strid med § 11, stk. 1, og § 18,
- 5) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 10, stk. 2 og 3, og § 59,
- 6) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 60, stk. 1,
- 7) undlader at give tilsynsmyndighederne adgang til virksomheden efter § 61, stk. 1,
- 8) undlader at afgive oplysninger eller at yde tilsynsmyndigheden bistand efter § 62, stk. 1, eller
- 9) undlader at udtage prøver efter § 62, stk. 2.

Stk. 2. Ved udmåling af en foranstaltning skal det betragtes som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er 1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor eller 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber m.v. (juridiske personer) kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 70. Skønnes en overtrædelse ikke at ville

medføre mere indgribende foranstaltning end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i lov om rettens pleje for Grønland, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 16

Ikrafttræden m.m.

§ 71. Anordningen træder i kraft den 25. juni 2004.

Stk. 2. Ved anordningens ikrafttræden ophæves anordning nr. 857 af 18. december 1991 om ikrafttræden for Grønland af lov om kød m.m. og lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 649 af 4. august 1993.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af eller opretholdt ved den i stk. 2 nævnte anordning eller lov forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne anordning.

Stk. 4. De forskrifter, der er udstedt i medfør af lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven) som ændret ved lov nr. 351 af 2. juni 1999 og lov nr. 279 af 25. april 2001, gælder ikke for Grønland.

Givet på Amalienborg, den 8. juni 2004

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Mariann Fischer Boel

